

Vi mener, det er utrolig vigtigt, at private og erhvervslivet har en vigtig forbindelse til kulturlivet, fordi kulturlivet og erhvervslivet i mange sammenhænge er med til i fællesskab at bidrage til billedet af Danmark udadtil. Derfor er kulturen ikke bare til glæde for os, der har mulighed for at nyde godt af den, men i virkeligheden også en vigtig del af Danmarks kreativitet og billedet af os udadtil.

Der er to elementer i lovforslaget, og det første er udvidelsen af muligheden for at fradrage kunstkøb. Som den tidligere ordfører var inde på, har der været begrænsninger, der har betydet, at man f.eks. ikke kunne benytte ordningen, hvis ens virksomhed lå i en ejendom, hvor der også var lejligheder, og vi er utrolig glade for, at der nu bliver åbnet mulighed for, at også disse små virksomheder kan benytte sig af muligheden for at fradrage deres førstegangskunstkøb.

Fradragnet for gaver finder vi også er en vigtig udvikling af muligheden for at støtte dansk kulturliv. Vi værdsætter, at hvis man som virksomhed eller privatperson f.eks. ønsker at skænke et kunstværk eller en kultur- eller naturhistorisk genstand til et anerkendt museum, kan man nu få et tilsvarende fradrag for denne genstand. Det er nemlig til stor gavn for ikke bare denne institution, men også for den del af offentligheden, der vil kunne nyde godt af, at en offentlig kulturinstitution har modtaget en gave af f.eks. kultur- eller naturhistorisk art.

Samlet set kan vi derfor støtte dette lovforslag, som vi mener er en god og konstruktiv måde til at udvikle det private samarbejde med kulturlivet og dermed bakke op om de kunstnere, som føler og også gerne ser, at deres kunst vil kunne bidrage positivt til andres hverdag.

Morten Homann (SF):

Det seneste forslag, som regeringen fremlagde i denne boldgade, blev for at sige det pænt ikke den helt store succes – heldigvis kunne man måske sige. Det gav mulighed for afskrivning på kunstkøb, og det er SF's opfattelse, at hvis kunstkøb skal fremmes, er skattefradrag i hvert fald ikke et egnet redskab til det.

Venstres ordfører, hr. Leif Mikkelsen, sagde i sit ordførerindlæg, at forslaget her vil udvide adgangen til at gøre kunstindkøb. Det er vist det, man kan kalde en grov underdrivelse. Forslaget sætter vel stort set ikke nogen begrænsninger for, hvad man kan fradrage for et kunstkøb. Der er sådan set ke nogen grænser for, hvor store beløb man kan kaste ind i ordningen,

og derfor er der sådan set heller ikke nogen principiel grænse for, hvad det kan koste de offentlige kasser. Det er et mildt sagt ret flyvsk gæt, der ligger bag den provenuvurdering, som ligger i forslaget, for der kan principielt set komme hvad som helst ud af det.

Kl. 14.05

Det er i hvert fald også klart, at forslaget heller ikke kvalificerer sig til at komme på skatteministerens liste over forenklingsforslag i skatte-lovgivningen. Tværtimod har både den nuværende og den tidligere skatteminister brilleret med at komme med forslag på forslag på forslag, der har gjort skattesystemet mere indviklet og mere kompliceret og har givet endnu flere vanskeligheder for skatteyderne. Man kan sige, at der er kommet det ene gode ud af det, at én branche har oplevet klar fremgang i beskæftigelsen under den nuværende regering, nemlig skatterevisorer og kreative rådgivere inden for området, og der er ikke nogen tvivl om, at beskæftigelsen vil få endnu et nøk opad på grund af forslaget her.

Forslaget minder mere om spekulation og kreativ skattetænkning, end det minder om kulturpolitik. SF kan ikke støtte forslaget, og jeg skal sige på vegne af Enhedslisten, at det kan de heller ikke.

Margrethe Vestager (RV):

Det er lidt ærgerligt, at den gode stemning fra det sidste lovforslag ikke kan fortsætte, men det skyldes jo, at regeringen har valgt en anden tilgang til dette lovforslag. Det kan være, regeringen er inspireret af den tilstundende jul, når den har taget saksen frem for at klippe det hul i skattelovgivningen, som den selv har skabt, endnu større.

Der er ingen tvivl om, som også andre ordførere har været inde på, at der er en række helt konkrete problemer, som er med til at komplicere skattelovgivningen. Hvordan skal der sondres? Hvordan skal der værdiansættes? Hvem skal gøre det? Er det sådan, at vi risikerer, at en hel række ligningsfolk lige pludselig bliver bedt om at være smagsdommere og afgøre, hvad der kan kategoriseres som værende fradragsberettiget, og hvad der ikke kan?

Dermed har jeg sagt, at vi fra radikal side ikke finder det særlig hensigtsmæssigt at lave flere fradrag, og vi finder det heller ikke hensigtsmæssigt, at kredsen af skatteordførere skal drive kulturpolitik. Der er sikkert gode grunde, som vores respektive ledelser kender, til, at vi